

סדר חופה וקידושין עפ"י מנהג תימן

מנาง עידית החופה מתחת כיפת השמיים, וכן שהכללה סובבת סביב החתן מתחת החופה, לא נהנו אצלנו. מנהג הרשות הכספי הכללה קודם החופה, לא נהוג אצלנו. נוהגים שפני הכללה מכוסים בגdag, שתהא רואה ואינה נראית. אין מנהגנו שהחתן הולך לכיסות את פניו הכללה.

בעת הולכת החתן לחופה נהגו לשורר תדריה זו :

בָּזָא לְשִׁלּוֹם חַתֵּן נֶסֶת וְשִׁמְחָה בְּמַתָּן : בָּזָא בְּשֻׁעַת אֲזָקָה, אִישׁ מַחְזָק בָּרָק. הָזֶה בְּכֹכֶב שְׁחָק, נַיִן מַבְגָּה אִיתָן : לְדָר בְּשִׁיר וְתְּהִלָּה, קָוטָם בְּסֶגֶלָה. גַּם שְׁמָחָה בְּכֶלֶת, בָּזָא לְנִין הַבִּתָּן : יְיטָבָה לְבָבָה, בֵּין בְּנֵי עַמָּךְ. יְעַנוּ אַשְׁרִיךְ, שְׁוֹמְרִי מַשְׁמַרְתָּן : בְּיִתְּחַדְּךְ יְבָנָה, תְּשָׁאַלְהָ תְּעַנָּה. קְנַפְנוּ עִם קְנַתָּה, מַר דְּרוֹר מַקְטָרָתָן : גַּם וְתְּרָאָה כּוֹמָה, לְמַנּוֹרָה דּוֹמָה. אָזֶר פָּאוֹר הַחַמְתָּה, אֲשֶׁר סְבִיב מַחְנוֹתָן : צָרָר תְּהִלָּל לְשָׁמוֹ. יְרָאָךְ אֶת גַּעַמּוֹ. אָז תְּהָא בְּשָׁלָמָת, אָז בְּאַחֲיוֹ נְתָן : וְשִׁמְעָה בְּנָ

יּוֹסֵף, הוּא רְאוֹתָךְ בּוֹקֶף. בֶּל סְעִפּוֹיְוּ עֲנוּנִים, אָוֹמָרִים שִׁירָתָן :

וְהַלְלוּ-יְהָה, קָול שְׁזוֹן וְקָול שְׁמָחָה, קָול חַתֵּן וְקָול בְּלָתָה, קָרָאוּ וְרִידִים וְעַלוֹזָה, בְּחַתְנָה. בַּיְּכָן יְשִׁמְעַכְםּ הָאָל חַמְשָׁה קְולֹת בְּעַלוֹתֶיכֶם, צִוְנָתָה. וּרְאֵיתֶם וְשָׁשׁ לְבָכֶם וְעַצְמוֹתֶיכֶם כְּדַשָּׁא תְּפִרְחָנָה. וְהַלְלוּ-יְהָה :

מְמֻלָּאים כּוֹס יִין

ואומר המברך סבר' מְרַגְן והשומעים עוניים לְחַנִּי" ואומר :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בָּרוּךְ פָּרִי הַגָּפָן :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָרְדָּשָׂנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְהַבְּרִילָנוּ מִן הַעֲרִיוֹת, וְאִסְרֵלָנוּ אֶת הָאֲרוֹסּוֹת, וְהַתִּיר לְנוּ אֶת הַנְּשׁוֹאֹות עַל יָדֵי חַפָּה וְקָדוֹשִׁין. בָּרוּךְ אַתָּה יְהָה מַקְדִּשָּׁי שְׁرָאֵל :

ושותים מן הכוס המברך והחתן.

ומקדש החתן את הכללה ואומר לה :

הָרִי אֶת מִקְדָּשָׁת לֵי בְּטֻבָּעָת וּבְרִית מֹשֶׁה וּיְשָׁרָאֵל :
ומיד ישים הטבעת על האצבע הסמוכה לגודל בידה הימנית.

וממלאים את הכוס פעמי שנייה ומקדיא הרב לחתן נוסח זה :
מִקְדָּשָׁת לֵי, וּמְאַזְרָסָת לֵי, אָנָא חַתָּנָא. (פלוני בר פלוני). וְאַנְתִּי פְּלַתָּא בְּתוּלָתָא. (או גְּרוּשָׁתָא או אַרְמָלָתָא או חַלוֹצָתָא או יְבָמָתָא). (פלונית בת פלוני). בְּחַמְרָא דְבָכְסָא קְרִין. דְבִיתָה תִּיעַלְין. לְרִשׁוֹתִי לְדִירִי. בְּרִית מֹשֶׁה וּיְשָׁרָאֵל :
ומוסר הכוס לידי הכללה ושותה כלו או מקצתו.

ויתעטף החתן בטלית חדשה ויברך "שהחינו" ויכוין בברכה זו גם על מצות הקידושין

מנางנו לעשوت הקניין בשעת קריית הכתובת, קודם תיבת "וקניינו".

וקורא הרב את הכתובת

אחר שסיט הרב לקרות את הכתובה פוחח בשיר וכל הקהל ממשיכים עמו:

אהוב מהר המור. נתן לי מורה :

וכן על זה הדרך על סדר אלף ביפה

ברוך גיבור, דגול, הרור, זער, זפאי, חנון, טהור, ייחיר, פבירות, לובש, מלך, נורא, סופר,
עוור, פזרה, צדיק, קרויש, רחום, שדי, תומך, (או תקיף).

מורשה נחלתי, וקבלתי בקרשה : בקרשה שמעתי, כי יזכה איש אשיה :

אשיה טובת מראה, מאורסה מקראשה : הלויה כי טוב, כי לעולם חסדו :

**והלויה, קול שalon וקול שמחה, קול חתן וקול בלה, קרואו ירידים ועלוז, בחתעה. כי בין
ישמייכם האל חמשה קולות בעלוותכם, ציונה. וראיתם ושב לבכם עצמותיכם בדשא
תפרחנה. והלויה :**

ואח"כ מסור החתן את הכתובה ליד הכללה בפני עדים ואומר לה תחילת בקוריו :

**סבי שטר בחתיכי, וכל מי דחאי לי כי בחתיב בנות, דביהון תיעליין, לרשותי לדידי,
בדת משה ונישראל :**

סדר ברכות נשואין

המנוג בתימן היה שהרב אומר את כל שבע הברכות לבדו. והשתא הכא בא"י נהגו רבים שהקהל אומרים יחד עם המברך חלק מנוסח ארבע הברכות האחרונות. וכןן שללאר שיסיימו הקהיל יאמר הרב בקול רם את הנוסח לבדו.

וחזרו ומלא כוס יין

ואומר המברך **סברי מרגן והשומעים עוניים לחתני ואומר :**

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא עצי (או עשביו או מיני) בשמיים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שהבל ברא לכבוזו :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, יוצר הארץ :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר יצר את האדם בצלמו, בצלם דמותה תבניהם,
וحتקינו לו מטהנו בנין ערי עד. **ברוך אתה יהוה, יוצר הארץ :**

שוש תשיש ותגל עקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה. ברוך אתה יהוה, משפט ציון בניה :

**שם תהטח רעים האחובים בשמחה יצירך מקדם בנו עדן. ברוך אתה יהוה, משפט חתן
ובלה :**

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר ברא שalon ושמחה, חתן וכלה, גילה ורעה,
אהבה אהוה שלום ורעות. מהריה יהוה אלהינו ישמע מעריך יהוקה ומחוץות ירושלים, קול
שalon וקול שמחה, קול חתן וקול בלה, קול מצהילות חפות חתנים מפשטה, ונערים
מנגנים. ברוך אתה יהוה, משפט חתן עם הפלחה :**

ונהגו בקצת מקומות לומר ברכות ופסוקים אלו על הכוס. (וכחably"ז בע"ץ חיים". רלא הו הפסיק דכברכה אריכתא דמייא
כיוון שם מעין הברכה ואין לשנות המנהג כי מנגה וחיקין וקדמוניות הו). ואלו הם :

**הא מכשṭṭא, הא מצלחה. מימרא דשמעיא ישוי תקנתא באורחא קרא. הצלחה וסיפנאה
מעלייא באורחא קרא. ירבו שמחות בישראל ביום זהה. יהיו ששים ושמחים וטובים לב.
אליהו הנביא במרה יבוא אלינו וישמחנו. ישmach חתן בכהה וכלה תשמח בחתן. יפרו
וירבו בבנים שנייהם. אב הרחמן יצלחח לחתן זהה ולפלה חזאת ויטע שלום ביניהם ואמרו
אמן : (אמן).**

וחור ומלא כוס יין ואומר ברכות לחתן ואלו הם :

ועליך החתן הזה יתקיים מקרא שכחוב יהוה בעז ישמח מלך ובישועתך מה יגאל מארך : תאות לבו נתת לו ואראשת שפתיו בל מגעת פלה : כי תקדמו ברכות טוב תשית בראשו עטרת פו : חיים שאל ממה נתת לו אורך ימים עולם ועד : גוזל בבоро בישועתך הוד והדר תשיה עלייו : כי תשיתה ברוכות לעד תתחדו בשמחה את פניך : כי הפלך בטח בהיה ובחדר עליון בל ימוט : תמצא ירכך לכל איביך ימינך תמצא שנייך : יפיפית מבני ארם הווצק חן בשפטותיך על בן ברוכה אליהם לעולם : חנוך הרבה על ירכך גבור הזרך ותדרך : ותדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק ותורך נוראות ימינך : חזיך שנונים עמים תפחתיך יפלו בלב אובי הפלך : בסאך אליהם עולם ועד שבט מישור שבט מלכותך : אהבת צדק ותשנא רשות על בן משחך אליהם אלהיך שמן ששון מחריך : מור ואלהלות קציאות כל בגדתיך מן היכלי שנ מני שמחוק : בננות מלכים בিירותיך נזכה שנל לימינך בכתם אופיר : שמי בת וראי ותפי אונגר ושכחי עפק ובית אביך : ויתאו הפלך יפיך כי הוא ארניך והשתחוי לו : ובת צר במנחה פניך יחלו עשריהם עם : כל בכורה בת מלך פנימה מפשבעות זהב לבושה : לרקמות טובל לפלא בחולות אחריה רעותה מובאות לך : תוכלנה בשמחה וניל תבאינה בהיכל מלך : מתחת אבטחה יהו בנין תשיהם לשרים בכל הארץ :

מצאה אשה מצא טוב ונפק רצון מיהודה : בית והון נחלת אבות ומיהודה אשא משכלה : תפארת בחורים כחם ותדר זקנים שיבח : כי ירבו ימיך וויסיפו לך سنנות חיים : כי ארך ימים וسنנות חיים ושלום יוסיפו לך : אל יתן למומ רגלה אל ינום שמרך : הנגה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : יהוה שמרך יהוה צלה על יד ימינך : יומם הsharp לא יכפה וירח בלילה : יהוה ישمرך מפל רע ישמר את נפשך : יהוה ישמר צאתך וכוואך מעתה ועד עולם : יברך יהוה וישמרך : יאר יהוה פניו אליך ויחנך : ישא יהוה פניו אליך ווישם לך שלום : יברך יהוה מצין וראה בטוב ירושלים כל ימי חייך : וראה בנים לבניך שלום על ישראל :

בכל הברכות האמורות בתורה ובמקרא ובמשנה ובגמרא ובhalcoות ובאנדרות יתקיימו בך ובירעך ובורע ירעך עד סוף כל ההורות . וכל רבות הפסביין בך וכל ישראל כלם יהיו בכלל ברכות אלו בן תהирעא מן שמי ואמרו אמן :

ואח"כ אומר החתן :

ברכתם אותי אליהם יברך אחכם . שמחתם אותי אליהם ישמח אחכם .

והם משביכם :

ברוך תהיה .

ושותה החתן מן הכסות .

ונתן אבי החתן (או הרך) אפר בראש החתן במקום הנחת תפילין ואומר :

לשומ לאבל ציון פאר תהחת אפר :

ואח"כ אומר החתן :

אם אשכחך ירושלים תשבח ימינו : תרבך לשוני לחשבי אם לא אופרבי אם לא אעללה את ירושלים על ראש שמחתי :

אין מנהגנו לשבור כוס בשעת החופה .
מנהגנו לעשות הייחוד מיד לאחר החופה .

שלמי תורה

להగאון רבי יצחק רצabi שליט"א שעבר על הקונטראיס והעיר את הערוות